

Hoog spel

In **Love Eternal** speelt acteur Robert de Hoog (25) een eenzame, door de dood geobsedeerde jongeman die bang is voor het leven. VARAaids organiseert een voorpremière *Door Clementine van Wijngaarden*

LOVE ETERNAL DRAAIT VANAF 24 APRIL IN DE BIOSCOOP

Robert de Hoog (1988) is wat je noemt een 'rising star'. Op 25-jarige leeftijd heeft hij niet alleen al zes jaar een Gouden Kalf op de schoorsteen staan (voor zijn rol in het skinheaddrama *Skin*), maar kan hij zeggen dat hij werd geregisseerd door Steven Spielberg in *War Horse* en zal hij vanaf juni deel uit gaan maken van het acteursensemble van Toneelgroep Amsterdam. Ook in zijn zak zit inmiddels een eerste hoofdrol in een internationale co-productie, *Love Eternal*, een 'moody'-film over een jongen die voor zijn gevoel beter niet geboren had kunnen worden en flirt met de dood. Een gesprek over die film: dat kon, liet zijn agent weten, maar via Skype, want De Hoog zit in Los Angeles. We zien rode lopers, spannende tegenspelers, een beroemde regisseur. Maar De Hoog blijft welverdiend vakantie te vieren, zegt hij als de Skype-verbinding tot stand is gekomen en hij, 11:00 uur 's ochtends Amerikaanse tijd, in rood shirt, korte mouwen, achter zijn computer is geïnstalleerd.

Waarom met vakantie in Los Angeles? Eigenlijk omdat het hier altijd lekker weer is. En omdat de natuur zo mooi is: je kunt naar de woestijn, naar de Sequoia-bomen, naar de nationale parken met wilde dieren.

Ga je niet stiekem langs agents met je showreel? Nee. Als ik terugkom ga ik aan de slag bij Toneelgroep Amsterdam. Mijn prioriteiten liggen helemaal niet hier. Ik wilde al langer de tijd vinden om te schrijven en te lezen en in Nederland kwam ik daar niet aan toe.

Nederland was in rep en roer toen je werd gecast voor een Steven Spielberg-film, iedereen dacht Robert de wie? Het was een gastrol. Ik ben er uiteindelijk uitgeknipt.

Niet zo bescheiden. Je was toch opgevalen. En nu speel je weer in een internationale film, in *Love Eternal*. Wat is jouw *unique selling point*? Ik weet niet of ze echt iets in mij zien. Ik heb een apart hoofd.

De regisseur is een Ier, waarom moest hij naar Nederland om zijn hoofdrolspeler te vinden? Dat is toeval geweest. Er zit Nederlands geld in de film, daarom zou er een aantal Nederlandse acteurs aan mee doen. Toen er een casting werd gehouden, werd gevraagd of ik tegenspel wilde geven. Ik was de regisseur opgevallen en vervolgens vroegen ze of ik auditie wilde doen en weer wat later kwam er een telefoontje of ik Ian wilde spelen. Het bleek dat ze al heel lang op zoek waren naar de hoofdpersoon. De regisseur, Brendan

Muldowney heeft ook zelf het script geschreven en zei: toen ik jou zag, sloot dat aan bij het beeld dat ik twee jaar in mijn hoofd heb gehad.

Waar gaat de film voor jou over? Over de liefde, de zoektocht naar liefde. De hoofdpersoon maakt alleen maar verschrikkelijke dingen mee en is daardoor geobsedeerd door de dood. Hij wil ook alleen maar dood. Dan ontmoet hij een vrouw die hem laat zien wat leven is. Ontpopt hij zich van rups tot vlinder en kan hij beginnen met leven.

Het is een behoorlijk ambigu personage: hij wil dood, maar steeds als hij op het punt staat, alleen en later met anderen, dan onttrekt hij zich eraan, maar helpt wel de anderen bij hun wens. Is hij ook niet een soort Dr.

LOVE ETERNAL

Regisseur Brendan Muldowney bewerkte het boek *Loving the dead* van de Japanse schrijver Kei Oishi tot een Europese co-productie. Het is een psychologische drama waarin Robert de Hoog de hoofdrol speelt als de wereldvreemde jongeman Ian Harding die geobsedeerd door de dood de intentie heeft zelfmoord te plegen. Maar steeds als hij op het punt staat gebeurt er iets, waardoor hij er toch vanaf ziet. Ondertussen staat hij wel anderen bij om hen te helpen bij hun doodswens. Dan ontmoet hij een vrouw die hem doet inzien dat er een leven bestaat dat waard is te leven. Opvallend, naast het integere spel van De Hoog, zijn de stuwende muziekscore van Bart Westerlaan en de art-direction die in de verte de Japanse oorsprong van het verhaal verradert.

Ben je alleen in LA? Nee, ik ben met een vriend die ook acteert. Ik heb er over gedacht om alleen te gaan, maar het is belangrijk om samen te zijn. Dan kun je de ervaringen die je hebt delen. Of elkaars gezelschap opzoeken als je je familie mist of heimwee hebt.

Is het de eerste keer dat je zo lang van huis bent? Dat niet. Ik deed deze film vlak na *Nova Zembla*, toen was ik bijna vijf maanden weg. Ik vond dat een heftige periode. Zo lang van huis, hard werken. Deze film was ook niet makkelijk. Ian is een depressieve jongen, erg op zichzelf en die shots duurden lang dus daar ga je helemaal in op. Het was lastig. De rol nam me echt over. Ik werd ook depressief, heel stil en in mezelf. Ik heb het er nog wel eens met vrienden over. Ik was geen leuk mens toen. Het duurde een tijd voordat ik daar weer uitkwam. Ik beschouw het nu als een interessante en leerzame periode omdat ik veel over mezelf heb geleerd en volwassener ben geworden.

Waar liep je tegenaan? Heel veel angsten. Voor de dood. Of dat mensen van wie ik hou dood gaan. In die periode ging ook Jeroen Willems dood. Ik kende hem een beetje, keek heel erg tegen hem op. Ik vond het zo iets... Nou ja, dat hij het ene moment het toneel op liep en het volgende moment dood was.

Hoe manifesteerde die angst zich? Ik was een tijd bang om te gaan slapen. Dan was ik bang dat ik niet meer wakker zou worden. Dan probeerde ik wak-

ker te blijven. Maar viel dan natuurlijk toch in slaap en als ik dan 's ochtends wakker werd, dacht ik: zie je nou wel. Maar 's avonds begon het weer van voren af aan.

Je was pas 17 toen je die opvallende rol in *Skin* speelde. Was het een toevalstreffer, of was je al langer bezig met acteren? Ik ben al begonnen toen ik vijf was. Ik was een druk jongetje en mijn ouders wisten niet goed hoe ze daar mee om moesten gaan. De ouders van mijn vader hadden aan amateur-toneel gedaan en zij stelden voor dat ik misschien toneel moest gaan spelen, om al die drukte een beetje te beteugelen. Dat werkte. Ik was gelijk verliefd. Dat ik me mocht verkleeden en gek mocht doen en druk – alles viel op z'n plaats. Binnen de familie ben ik een vreemde eend in de bijt. Mijn ouders doen heel andere dingen, mijn zus studeert nog. Toen ik 16 was, wist ik dat ik het wilde, maar na die rol in *Skin* werd het bevestigd.

Ook voor je rol in *Love Eternal* krijg je – in de internationale pers – weer prachtige recensies. The Hollywood Reporter schreef: 'Intriguing lead, by the lanky, soft spoken Dutch actor Robert de Hoog.' Streelt het je ijdelheid? Ik kan niet zeggen dat het me koud laat dat zo'n groot filmblad zoiets positiefs schrijft. De film heeft inmiddels in dertig landen gedraaid, vooral op festivals. Ik hoor veel lovende woorden. Maar het is relatief. De film is geen *rollercoaster* of zo. Je moet er wel even voor willen gaan zitten. ←

Death? Er zitten dingen in het personage waardoor je je kunt afvragen of hij niet gevaarlijk is. Ik vond dat leuk om te spelen en af en toe verloor ik me daar in, maar dan zei de regisseur steeds: nee, hij is geen seriemoordenaar. Het is eigenlijk een beetje een eenzame jongen, een einzelgänger die niet heeft geleerd wat vriendschap is. Maar wel weer 6000 vrienden op internet heeft, bijvoorbeeld.

Heb jij dat ook? Toen ik hier naartoe ging heb ik mijn Facebookaccount verwijderd, sowieso alles wat te maken heeft met sociale media. Alleen twitter heb ik weer aangezet, want ik wil toch zien waar mijn vrienden mee bezig zijn. Maar met mijn echte vrienden en mijn familie heb ik bijna dagelijks contact, via Skype vooral.